

Illustrer : periodiek voor de alumni van de Universiteit Utrecht

<https://hdl.handle.net/1874/404410>

Illuster

Utrechts
Universiteitsfonds

Universiteit Utrecht

Alumnimagazine

November 2014

Komen de Russen
tot Kiev?

Jonge
ondernemers
zakelijk én
idealistisch

Onze
steden vullen
elkaar aan

Het gaat goed met de integratie

Meerjarig onderzoek onder
20.000 Europese jongeren

Illuster

De aftrap

Goed integratienieuws

Al jaren woon ik ver weg van de grote stad, met al haar problemen en geneugten. Van de problemen met integratie en discriminatie verneem ik vooral veel

via de media. In het hoofdartikel van deze Illuster is onder andere de hoogleraar Frank van Tubergen aan het woord die een grootschalig en internationaal onderzoek coördineert naar alle factoren die een rol spelen bij immigratie. Eén van zijn bevindingen is dat angst voor vreemdelingen vooral hoogtij viert in gemeenschappen die er zelf niet direct mee te maken hebben. Onder mensen die zelf in direct contact staan met immigranten en hun kinderen is het beeld over vreemdelingen over het algemeen vele malen positiever. De bevindingen van Van Tubergen zijn uerhaupt positief. In weerwil van het beeld dat vaak in de media naar voren komt, zegt hij dat het eigenlijk behoorlijk goed gaat met de integratie van immigranten en hun nakomelingen: het opleidingsniveau wordt steeds groter en de arbeidsparticipatie wordt steeds breder. Zelfs het geloof speelt een steeds mindere rol in de levens van jongere allochtonen. Individueel zijn er natuurlijk grote verschillen, maar de trend is onmiskenbaar. Goed nieuws dus, zeker voor de steden waar toch vele immigrantengezinnen zijn neergestreken. Zij zullen een belangrijke rol kunnen gaan spelen bij de toekomst van de stad, zoals die elders in deze Illuster wordt besproken door voormalig bestuurder van het Utrechts Universiteitsfonds en hoogleraar sociale geografie Pieter Hooimeijer.

Het is weer een mooie uitgave geworden.

Mr. Robert S. Croll

voorzitter Utrechts Universiteitsfonds

Inhoud

- 4 In Utrecht
- 6 Generatie UU
- 8 Werken aan je loopbaan
- 10 Goed besteed
- 11 Bericht uit... Kiev
- 12 In het diepe
- 14 UU centraal
- 18 Bouwjaar 1989
- 19 DUB
- 20 Utrecht Science Park
- 22 In de spotlight
- 24 In beeld, toen
- 25 Goed besteed
- 26 Een greep uit de agenda
- 28 In beeld

20

Zakelijk en idealistisch ondernemen

Utrecht Science Park

De toekomst van de stad

In de spotlight

22

Het gaat goed met de integratie

UU centraal

14

12

De Rijkstraine

In het diepe

Bericht uit... Kiev

11

Denk je dat de Russen komen?

‘Op de middelbare school besloot ik dat ik het ultieme medicijn tegen kanker ging ontdekken.’ — Celia Berkers pagina 6 ▶

De opening

Tekst Harold Kerkhof

Ten dienste van de wetenschap

Nieuwe vice-voorzitter College van Bestuur Anton Pijpers

Colofon

Illustrer is een uitgave van de Universiteit Utrecht en het Utrechts Universiteitsfonds, verschijnt drie keer per jaar en wordt toegezonden aan alumni van de Universiteit Utrecht.
Redactie Robbert Jan Feunekes (hoofdredacteur), Nicoline Meijer, Armand Heijnen, Hanneke Olivier, Jasper van Winden, Xander Bronkhorst, Joost Dankers en Harold Kerkhof (eindredacteur).
Redactieraad Arie Smit, oud-directeur TeleacNot; Lex Heerma van Voss, hoogleraar faculteit Geesteswetenschappen; David Veldman, bladmanager/tekstschrijver Uitgeverij Virtùmedia; Olfert Koning, communicatieadviseur GGZ Nederland; Marianne Hoornenborg, ondernemer De Recht & Krom Producties.
Art direction & Vormgeving Flow design + communicatie, Utrecht.
Druk Pijper Media, Groningen.

ISSN 1338-4703

19e jaargang, #72.

© Universiteit Utrecht
Overname van artikelen met bronvermelding is toegestaan. Illustrer wordt gedrukt op milieuvriendelijk fsc-papier.

Volg ons op Facebook en LinkedIn: Alumni Universiteit Utrecht

Afgelopen voorjaar is Anton Pijpers als vice-voorzitter toetreden tot het College van Bestuur van de Universiteit Utrecht. Pijpers volgde zijn opleiding Diergeneeskunde in Utrecht en is daarmee de enige ‘oud-kwekeling’ in het College van Bestuur. Na een uitstapje naar de Gezondheidsdienst voor Dieren in 2000 keerde hij in 2009 weer terug als hoogleraar diegeneeskunde, maar vooral als decaan. Waar staat hij voor in de onderwerpen van zijn portefeuille?

Persoonlijk

Wetenschap of bestuur? “Ik vind wetenschappelijk onderzoek heel intrigerend en buitengewoon belangrijk. Al mijn werk moet er ten dienste van staan, maar ik ben inmiddels een bestuurder *pur sang*. Ik doe al heel lang geen onderzoek meer. Eigenlijk ben ik ook meer een onderwijzer: ik houd graag verhalen.”

Financiën

Brussel of Den Haag? “Ik ben een groot aanhanger van het Europese gedachtegoed. Daar zit ook de toekomst om ons met onze wetenschap op te richten. Het aandeel vanuit de EU in onze financiering neemt sterk toe. We moeten weten hoe daar het spel werkt en ons daar profileren. Dat is ook de reden dat de Universiteit Utrecht een paar jaar geleden duidelijk heeft gekozen voor vier strategische thema’s waarmee we ons kunnen onderscheiden: life sciences, dynamics

of youth, sustainability en institutions. Nee, dat gaat niet alleen om geld. We willen als universiteit met *topresearch* een bijdrage leveren aan de grote maatschappelijke uitdagingen.”

Informatie- en communicatietechnologie

E-mail of even langslopen? “Ik ben erg van mensen. Ik ben blij met de techniek die er is, maar als er iets is: loop even langs. Ik ben ook absoluut tegen de cc-cultuur. Dat is volstrekt improductief. Bij problemen ga je in gesprek.”

Huisvesting

Mooie of nuttige gebouwen? “Gebouwen staan ten dienste van onderwijs en onderzoek en we zijn altijd op zoek naar de beste prijs-kwaliteitsverhouding. Natuurlijk zijn we trots op de schoonheid van een aantal gebouwen en ik kan me de vreemde blikken van veel alumni ook wel voorstellen die zien met hoeveel faciliteiten de studenten van tegenwoordig worden omringd, maar we zijn altijd kritisch op de kosten.”

Bedrijfsvoering

Kleine of grote organisaties? “Ik houd van de menselijke maat, maar voor een bestuurder zijn grotere organisaties natuurlijk aantrekkelijk. Op een universiteit heb je ook wel wat schaal nodig. Dat geeft dynamiek en brengt veel entrepreneurship met zich mee, maar er is een optimum.”

Veiligheid en milieu

Resultaat of traject? “Het streven naar resultaat is in onze omgeving hard nodig, want we discussiëren soms wel erg lang. Maar het doel heiligt niet de middelen. We hebben als universiteit natuurlijk ook een voorbeeldfunctie.” ◀

Met Talqs direct bellen vanuit browser

Eén van de startups die dit najaar wordt ondersteund door UtrechtInc is Talqs, een initiatief van alumnus natuurwetenschap en innovatiemanagement Bartel Verkruisen (op de foto links). Talqs maakt het voor bezoekers mogelijk om met één klik op de site vanuit de browser direct te bellen. Talqs biedt deze dienst 80% goedkoper aan dan een 0800-nummer. Bedrijven plaatsen de button binnen drie minuten.

Dit najaar acht nieuwe startups bij UtrechtInc

utrechtinc.
accelerating tomorrow's business

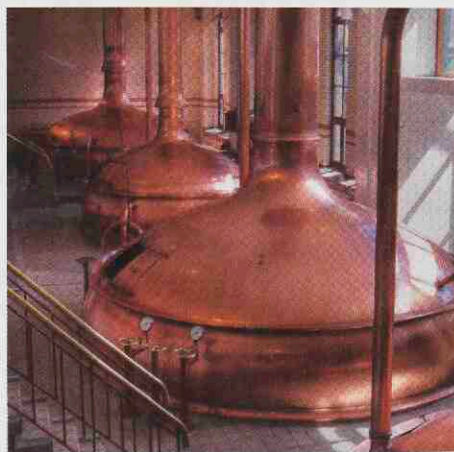
Samen met het UMC Utrecht en de Hogeschool Utrecht is de Universiteit Utrecht *founding partner* van UtrechtInc, de business incubator voor startups op het Utrecht Science Park. Met speciale programma's, financiering en een uitgebreid netwerk vinden onderzoekers, ondernemers en alumni met een goed idee hier de support om innovatieve producten/diensten te bouwen, teams te vormen, mentors te ontmoeten, financiering aan te trekken en zo de wereld te veroveren. UtrechtInc heeft sinds zijn stichting in 2009 al ruim 130 startups begeleid.

In september is UtrechtInc gestart met acht nieuwe startups. Tijdens een intensieve kick off met workshops kregen zij de tools aangereikt om hun businessmodel dit najaar te valideren. De startups zijn geselecteerd om in het zogenoemde Pressure Cooker programma te bepalen hoe zij hun concepten schaalbaar maken. (zie ook kader hierboven)

►► Zelf een idee voor een startup? Kijk op utrechtinc.nl voor meer informatie.

Historische studie over 150 jaar Heineken verschenen

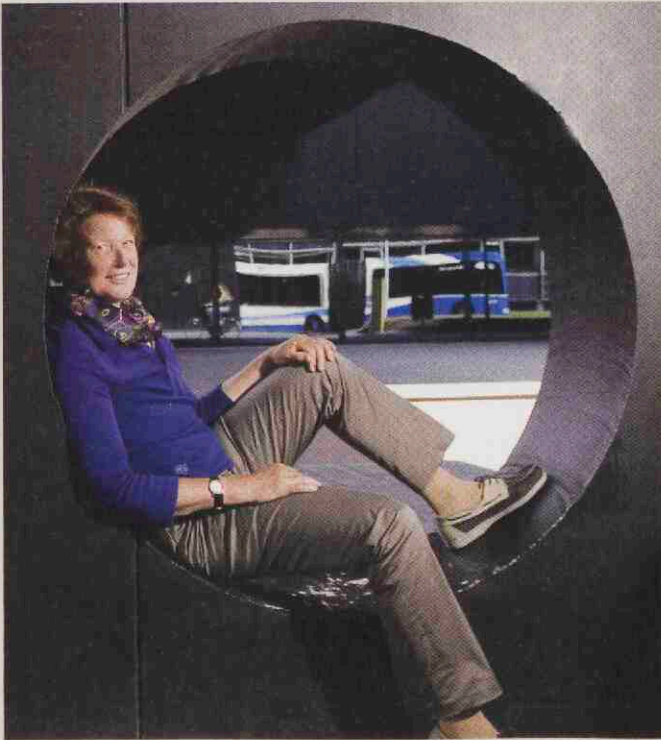
Met het oog op het 150-jarig bestaan gaf Heineken International aan de Universiteit Utrecht opdracht tot een wetenschappelijke studie naar de geschiedenis van het bedrijf. Hoogleraar bedrijfsgeschiedenis Keetie Sluyterman en senior onderzoeker Bram Bouwens hebben uitvoerig onderzoek kunnen doen in de archieven van het bedrijf en ze hebben tal van betrokkenen bij Heineken geïnterviewd. De auteurs schetsen de geschiedenis van een kleurrijk familiebedrijf, met een hoofdrol voor vernieuwing, concurrentie en zakeninstinct, en vooral veel overnames.

Studentprijzen voor Casper Pranger en Marianne Pouwer

Tijdens de opening van het academisch jaar ontvingen Casper Pranger en Marianne Pouwer de jaarlijkse studentprijzen. Casper Pranger ontving de prijs voor de beste masterscriptie en Marianne Pouwer (zie pagina 18) voor de prijs voor bijzondere verdiensten. Casper, alumnus van de master *Earth Structure and Dynamics* (aardwetenschappen) deed onderzoek naar de huidige geodynamische toestand van onze planeet in het Banda-gebied in Zuidwest Indonesië, waar veel aardbevingen plaatsvinden. Hij heeft als eerste in de wereld geavanceerde modellen ontwikkeld om aardkorstvervorming en aardbevingen in het Banda-gebied te voorspellen. Die numerieke modellen gaan niet alleen de huidige *state of the art* voorbij, maar zijn ook nog eens vele malen efficiënter in computerrekening dan de modellen die tot nu toe ontwikkeld zijn. Uit het jury-

In memoriam Leneke Visser directeur Utrechts Universiteitsfonds (1998–2009)

Op woensdag 23 juli 2014 is voormalig directeur van het Utrechts Universiteitsfonds Leneke Visser overleden. Leneke begon in 1992 aan de ontwikkeling van de alumnistrategie voor de Universiteit Utrecht. Dat leidde in 1998 tot de samensmelting van het Utrechts Universiteitsfonds en alumnibureau. Tekenend voor het functioneren van Leneke was haar toewijding. Bij de start van haar loopbaan investeerde zij zelfs salaris dat zij elders verdiende in projecten die zij aan de universiteit ontwikkelde. Dat alumni een plek hebben gekregen in de Utrechtse academische gemeenschap is voor een groot deel aan Leneke te danken, al zou zij zelf haar bestuursleden en collega's naar voren hebben geschoven. Haar energie en enthousiasme hebben velen binnen en buiten de universiteit geraakt en zullen gemist worden.

Namens het Utrechts Universiteitsfonds,
 Mr Robert S. Croll, voorzitter
 Drs Maarten Vervaat, directeur

rapport: "Zijn begeleiders geven aan dat Casper in zijn masteronderzoek een niveau heeft laten zien dat zij hopen te bereiken met een promovendus in zijn laatste jaar."

Aan deze prijs is een oorkonde en een bedrag van 1.500 euro verbonden. De Universiteit Utrecht reikt de prijzen uit aan studenten die uitmuntend presteren in en buiten hun studie. Hiermee wil de universiteit studenten stimuleren het beste uit zichzelf te halen en laten zien dat zij trots is op hen.

Zes Utrechtse alumni in Nationale Denktank

Een taai maatschappelijk probleem en een twintigtal jonge academici met een totaal verschillende studieachtergrond die dat probleem te lijf gaan. Dat is de Nationale Denktank. Dit jaar vindt de negende editie plaats. Uit ruim 300 inschrijvingen is dit jaar een groep samengesteld met 23 excellente studenten en jonge alumni, die zich gaan buigen over het thema Big Data. Onder hen maar liefst zes Utrechtse alumni: van links naar rechts op de foto Somayah Djafari,

Wouter Kroese, Anne Vos, Jan-Joost van den Bogert, Rosemarie Little en Hidde Hovenkamp.

Steeds meer gegevens worden opgeslagen, niet alleen persoonlijke gegevens van consumenten en burgers, maar ook algemene patronen in bijvoorbeeld beweging, koopgedrag en reizen. De multidisciplinaire

benadering is vooral bij het thema Big Data van belang, omdat de wetenschap verbonden moet worden met haar (economische) potentieel in het bedrijfsleven en de overheid. Bovendien raakt Big Data publieke belangen, zoals privacy en andere grondrechten.

In het voorjaar van 2014 werd bekend dat Utrechtse wetenschappers zowel de Heinekenprijs voor Milieuwetenschappen als de Heineken Young Scientists Award voor Biochemie en Biophysica binnensleepten. De Heinekenprijs ging naar **Jaap Sinninghe Damsté** (hoogleraar organische geochemie) voor zijn uitgebreide wetenschappelijke oeuvre. De Heineken Young Scientists Award ging naar scheikundige **Celia Berkers**. Twee bekroonde wetenschappers over Utrecht, wetenschap en het studentenleven. De een houdt zich bezig met de bestrijding van kanker; de ander reconstrueert de evolutie van het leven op aarde.

Ambassadeurs van de wetenschap

Het ultieme medicijn tegen kanker

Celia: “Ik ben opgegroeid in Amsterdam. Ik was enorm gefascineerd door biochemie en in Utrecht stond scheikunde heel goed aangeschreven, dus ben ik hier gaan studeren. Daarbij leek het me ook erg leuk om eens in een andere stad te wonen. Na mijn studie ben ik mijn promotieonderzoek gestart aan de Harvard Medical School in Boston. Dat heb ik voortgezet bij het Nederlands Kanker Instituut (NKI) in Amsterdam. Daarna vertrok ik naar Schotland en heb ik als postdoc gewerkt bij het Beatson Institute for Cancer Research. Een paar jaar later werd ik gevraagd om te solliciteren op een functie waarbij ik een eigen lab kon starten. Utrecht was al een plek waar ik mezelf terug zag komen en het heeft een enorm goede samenwerking met bijvoorbeeld het ziekenhuis. Het leek me daarom een uitstekende plek om mijn eigen onderzoek op te zetten. Ik doe nu onderzoek naar het proteasoom. Dat is een eiwitcomplex dat andere eiwitten afbreekt en is een doelwit voor anti-kankermedicijnen, maar mogelijk ook voor de bestrijding van neurodegeneratieve ziektes zoals alzheimer. Voor dat onderzoek heb ik de Heineken Young Scientists Award gekregen. Dat is niet alleen een enorme erkenning van wat ik in de afgelopen jaren gedaan heb, maar ook een stimulans om door te blijven gaan. Wat ik zo'n mooi aspect vind van de prijs, is dat het bedoeld is voor iemand met een voorbeeldfunctie. Ik mag die rol gaan vervullen voor andere jonge wetenschappers en word zo in feite een ambassadeur voor mijn vakgebied.”

Terwijl ze nonchalant bij een groot, ingewikkeld ogend apparaat staan te poseren voor de foto, komen Jaap Sinninghe Damsté (55, wilde vroeger voetballer of gitarist worden en had een scheikunde-set) en Celia Berkers (34, was altijd al nieuwsgierig en wilde hét medicijn tegen kanker ontdekken) er al pratend achter dat veel van hun onderzoek overeenkomsten heeft. Ze staan niet voor niets bij dat apparaat. Het is een massaspectrometer, een

instrument dat gebruikt wordt om moleculen te analyseren, en wordt door beiden veel gebruikt. Celia gebruikt het om de ongeremde celgroei te bestrijden die zo typerend is voor kanker; Jaap om miljoenen jaren oude klimaatraadsels op te lossen.

‘Die prijs zorgde voor het besef dat ik een ambassadeursfunctie had.’

Bij de massaspectrometer, een instrument om moleculen te analyseren.

Aanmoediging en eerbetoon

Jaap: "Als jonge wetenschapper kreeg ik de Schenk Award. Toevallig was professor Schenk ook mijn promotor, maar hij had niets te maken met dat ik de prijs kreeg. Die award was een aanmoedigingsprijs in mijn vakgebied en zorgde voor het besef dat ik incens een ambassadeursfunctie had. Ik voelde me verantwoordelijk en was trots dat ik op jonge leeftijd al zo veel bereikt had. De Heinekenprijs kreeg ik heel wat jaren later en zie ik als een eerbetoon aan mijn wetenschappelijke oeuvre. Ik kreeg de prijs voor mijn bijdrage aan het ontwikkelen van chemische fossielen, waarmee de evolutie van het leven op aarde gereconstrueerd kan worden. Dat gaf veel erkenning, voor mezelf, maar ook voor mijn groep en ons vakgebied. Organische geochemie is relatief jong en milieuwetenschappen is erg breed, dus het is een hele eer om dan een prijs te mogen ontvangen in die categorie."

Smeuïge studenten

"Toen ik van de middelbare school af kwam wilde ik eigenlijk helemaal niet studeren. Mijn natuurkundeleraar was

het daar niet mee eens en vertelde mijn ouders dat ik echt naar de universiteit moest. Schoorvoetend ben ik daar maar mee akkoord gegaan, maar ik had geen idee wat ik wilde. Vrienden van mij studeerden scheikundige technologie in Delft en zij deden twee dagen per week scheikundige proefjes. Dat zag ik wel zitten. Uiteindelijk ben ik in Delft gebleven en ben ik daar onderzoek gaan doen, maar door een reorganisatie zijn we uiteindelijk op Texel beland, bij het Koninklijk Nederlands Instituut voor Onderzoek der Zee. Tijdens die overgang kreeg ik een onderzoeksbeurs, maar pas naderhand bleek dat ik daarvoor bij een universiteit moest werken en niet alleen bij een onderzoeksinstituut. We hadden inmiddels al een huis gekocht, dus dat was even een hele penibele situatie. Toen heeft Schenk er voor gezorgd dat ik voor één dag in de week aan de Universiteit Utrecht kon gaan werken. Ik ben blij dat het zo gelopen is; het werken op het onderzoeksinstituut op Texel en de universiteit is heel afwisselend."

Celia: "Het zijn inderdaad twee verschillende werelden. Bij het NKI en ook het Beatson Institute for Cancer Research in Schotland kon ik me helemaal richten op mijn onderzoek. Dat was heel fijn."

'Utrecht leek me een uitstekende plek om mijn eigen onderzoek op te zetten.'

Maar hier geef ik, naast dat ik onderzoek doe, ook les en heb ik veel meer interactie met de studenten. Ik kan kennis overdragen, studenten enthousiast maken om ook het onderzoek in te gaan en als ze stage komen lopen, zijn ze een wezenlijk onderdeel van het onderzoek. Werken met studenten om je heen maakt de sfeer een stuk smeuijger." ◀

De loopbaan van Jacqueline van Zwol-van Rijckevorsel

Mensen en ideeën verbinden

“**H**et woord netwerken klinkt voor mij zo oppervlakkig.” Na een mooie carrière bij ABN AMRO begon alumna rechten Jacqueline van Zwol-van Rijckevorsel aan een inmiddels drukke eigen praktijk voor de begeleiding van familiebedrijven. Recentelijk zette ze met drie geestverwanten uit verschillende disciplines de adviesorganisatie INNOO family business consultants op. Voeg daar een reeks commissariaten en bestuursfuncties aan toe en het cv van Van Zwol ademt netwerk, maar noem het niet zo: “Ik ben gewoon geïnteresseerd in mensen en ideeën verbinden.”

De studiekeuze leek niet weloverwogen voor Jacqueline van Zwol: “Ik zei dat ik alle opties open wilde houden en met Rechten alle kanten op kon, maar achteraf denk ik dat ik onbewust beïnvloed ben doordat ik opgroeide met een familiebedrijf dat niet goed draaide en begin jaren ‘80 in zwaar weer kwam. Naast privaatrecht koos ik voor een extra afstudeerrichting: bedrijfs, sociaal en economisch recht met vakken als *bedrijven in moeilijkheden*.” Lachend voegt ze eraan toe: “Ik vond het ook geen straf dat mijn studietijd daardoor wat langer duurde.”

“Heel veel leren en mezelf professioneel ontwikkelen was een drijfveer.” Die kans kreeg ze ook na haar studie in het investment

‘Familiebedrijven zorgen voor meer dan 50% van ons bruto nationaal product en voor meer dan de helft van de banen in ons land.’

— Jacqueline van Zwol-van Rijckevorsel

familiebedrijf ben opgegroeid, maakte zijn verhaal veel indruk op me en ik realiseerde me dat ik me daar verder op wilde gaan richten. Ik had bij ABN AMRO inmiddels wat *credibility* opgebouwd en ik kon mijn werkgever ervan overtuigen dat het zou lonen om met mij een kenniscentrum over familiebedrijven op te zetten en

bankingklasje van ABN AMRO: “Ik zat daar met vooral economen van andere universiteiten. Misschien hebben ze me wel aangenomen, omdat ze onder de indruk waren van het toen nog ongewone onderwerp van mijn scriptie *Venture Capitalist en Onderneming* en dachten ze dat ik al heel veel financiële kennis had. Dat viel in werkelijkheid eigenlijk best tegen. Maar ik heb bij ABN AMRO enorm veel geleerd en alle mogelijkheden gekregen om mezelf te ontwikkelen, met opleidingen en met hele diverse leuke banen zoals account manager in Singapore, private equity investment manager of adviseur bij fusies en overnames.”

Keuze voor familiebedrijven

“Bij de geboorte van ons derde kind had ik een managementfunctie. Ik besloot dat ik voor een poosje drie dagen per week wilde gaan werken. In die tijd kwam ik in gesprek met de hoogleraar Roberto Flören van Universiteit Nyenrode die vertelde over de dynamiek en emotionele processen in familiebedrijven. Doordat ik met een

Mijn Utrecht

Jacqueline

Studie(tijd) **Rechten 1981–1987 (Afstudeerrichtingen: privaatrecht en bedrijfs, sociaal en economisch recht)**

Vereniging **UVSV/NVVSU (bestuur 1984–1985)**

Sport **“Altijd veel gesport, onder andere tennis, hockey en hardlopen, maar niet zoveel in Utrecht”**

Huis **Antikraak op de Nicolaas Beetsstraat en op de Oudegracht bij Het Wed boven een Grieks restaurant: “Ik verdiende bij door te helpen in de bediening in Café ‘t Heen en Weer.”**

Fijnste plek **“De Oudegracht bij Het Wed natuurlijk.”**

De loopbaantip van Jacqueline van Zwol-van Rijkevorsel: “Zorg dat je weet wat je belangrijk vindt en waar je energie van krijgt en ga zoveel mogelijk ervaringen opdoen.”

de dynamiek van familiebedrijven beter te snappen. In de media is altijd vooral aandacht voor de grote beursgenoteerde ondernemingen, maar familiebedrijven zorgen voor meer dan 50% van ons bruto nationaal product en voor meer dan de helft van de banen in ons land.”

Zelfstandig

“De stap om zelfstandig te worden volgde op een reeks van strategische heroriëntaties waarin ABN AMRO inmiddels verzeild was geraakt. Er viel voor mij veel weg. Omdat ik door wilde gaan met de procesbegeleiding van familiebedrijven ben ik voor mezelf gestart. Ik kon in het begin niet echt terugvallen op het netwerk dat ik bij ABN AMRO had opgebouwd. Mensen zagen me als bankier en dat label moest er eerst af. Langzamerhand kwamen er meer opdrachten en werd ik in nieuwe rollen gevraagd. Achteraf gezien was het een hele goede stap voor mij om zelfstandig te worden.”

Delicate processen

Namen van bedrijven die Van Zwol heeft begeleid wil ze niet noemen: “Het gaat vaak om delicate processen waar emoties een grote rol spelen. In de eerste bijeenkomsten met de familie is de spanning soms om te snijden, maar het is erg belangrijk dat familieleden met het oog op de continuïteit van het bedrijf met elkaar om tafel gaan. Bij de meeste families zonder bedrijf blijft veel onuitgesproken. Dat is voor familieleden die samen een bedrijf willen voortzetten simpelweg geen optie.” ◀

Benoemingen

▶▶ Jacqueline van Zwol-van Rijkevorsel

Rechten (1987)

is benoemd tot partner van INNOO

Bart Jansen

Informatica (2009)

heeft de Christiaan Huygens wetenschapsprijs ontvangen voor zijn promotieonderzoek

Elaine ten Berge

Farmacie (2010)

is benoemd tot voorzitter van de Vereniging van Jonge Apothekers (VJA)

Jochum Haakma

Rechten (1976)

is benoemd tot vice-president van de board of directors van de American Chamber of Commerce

Erik Greup

Rechten

is benoemd tot voorzitter van het bestuur van Stichting Notarieel Pensioenfonds

Harry van de Kraats

Rechten (1991)

is benoemd tot voorzitter van de raad van commissarissen van ArboNed

Nienke Meijer

Psychologie (1988)

is benoemd tot zakenvrouw van het jaar 2014

Boele Staal

Rechten (1975)

is benoemd tot algemeen voorzitter van ondernemersvereniging Verbon

Arie van Alphen

Geneeskunde (1973)

is benoemd tot bestuurder in het Diaconessehuis Utrecht, Zeist en Doorn

Paula Loekemeijer

Farmacie

is benoemd tot kwartiermaker en directeur veiligheidsonderzoeken en bedrijfsvoering bij de Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst

Harry van der Meijden

Geologie (1977)

is benoemd tot Inspecteur-Generaal bij Staatstoezicht op de Mijnen

Paul van Vlijmen

Kunstgeschiedenis en Archeologie (1982)

is benoemd tot algemeen directeur van de Stichting Defensiemusea

Louise van Nispen

Rechten (2004)

is benoemd tot directeur domein Vrouwen bij Sanoma Media Netherlands

Minke Bijl

Algemene letteren (1997)

is benoemd tot directeur communication worldwide van Royal Kaskoning

Muriel Arts

Tandheelkunde (1988)

is benoemd tot directeur strategie van Achmea

Onder het klooster van paus Gregorius de Grote aan de Via Appia ligt een oude Romeinse volkswijk begraven.

“Zelf doen.” Dat is het motto van het nieuwe opgravingsproject van **Leonard Rutgers**, hoogleraar oude geschiedenis bij de Universiteit Utrecht. In het centrum van Rome, aan het begin van de beroemde Via Appia en precies op de plek waar het Christendom de Eeuwige Stad voor het eerst bereikte, bereidt hij zijn

nieuwe archeologische opgravingen voor. Daarbij wordt studenten de unieke mogelijkheid geboden om hetgeen ze in de collegebanken hebben geleerd ook daadwerkelijk in de praktijk te gaan brengen.

In het moderne onderzoek naar de wortels van de Europese identiteit speelt archeologisch veldwerk een steeds belangrijker rol. Dat komt niet alleen omdat de archeologie het verleden tastbaar maakt, maar ook omdat het zo mogelijk wordt de dagelijkse realiteit op te sporen die achter de grote historische verhalen — zoals de opkomst van het Christendom — schuilgaat. De opgraafstage die studenten in de geplande opgraving in Rome kunnen gaan volgen, daagt hen uit op verschillende niveaus: naast het opgraven zelf leren ze in de praktijk hoe cultureel erfgoed tegenwoordig met de modernste middelen publiekelijk toegankelijk gemaakt wordt.

Complex bestuurlijke setting

Verder zullen de deelnemende studenten aan den lijve ondervinden wat het betekent om met Europees erfgoed bezig te zijn in een complexe bestuurlijke setting waarin er wordt samengewerkt met de Italiaanse overheid, het Vaticaan, verschillende onderzoekslaboratoria én een actieve kloostergemeenschap die gevestigd is op het terrein waar de opgravingen zullen gaan plaatsvinden.

den. Voor velen zal het een vuurdoop zijn. Maar een interessantere en veelzijdigere stage kan je je als student eigenlijk niet wensen. Vandaar ook dat de bijdrage van alumni die de studentdeelname aan dit project sponsoren, niet alleen erg welkom maar ook goed besteed is.

Volg de blog vanuit Rome

Gaande de opgraving zullen de studenten ook zelf actief over de voortgang van de werkzaamheden gaan berichten. Bent u nu al geïnteresseerd in hoe archeologische ontdekkingen telkens een nieuw licht op heden en verleden werpen? Lees dan iedere zaterdag de column van prof. dr. Leonard Rutgers in het *Financieele Dagblad*. Of abonneer u gratis op de blog die daarbij hoort:

▶▶ <http://leonardrutgers.nl/vz/>

Draag bij aan de toekomst van het verleden

Wij zijn er bijna! Om dit project te laten slagen, is nog maar € 4.000 nodig. Uw bijdrage maakt het

verschil! Draag ook bij aan de opgravingen in Rome en maak uw gift over via www.uu.nl/doorgeven of neem contact met ons op als u uw donatie wilt verhogen.

Denk je dat de Russen komen?

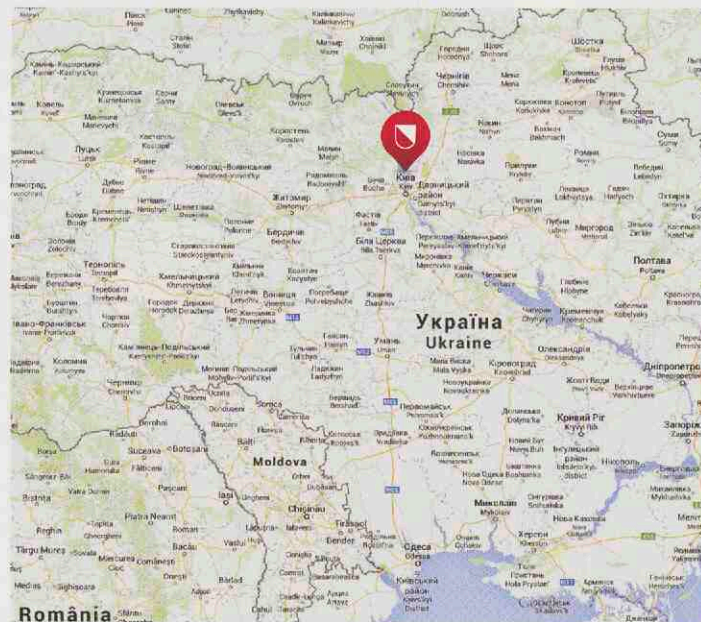

Geert Jan Hahn tijdens het traditionele Oekraïense doopfeest. Oekraïners gaan dan bij Kiev de rivier in, duiken driemaal onder, wassen driemaal hun gezicht en zijn dan bevrijd van alle zonden voor de rest van een jaar. De orthodoxe priester verklaart het water voor die dag heilig.

Geert Jan Hahn studeerde taal- en cultuurstudies en werkt nu als journalist en Oost-Europa-commentator vanuit Kiev voor onder meer Het Financieel Dagblad en BNR Nieuwsradio. Hij bericht over zijn belevenissen.

“Denk je dat de Russen tot Kiev komen? Jullie helpen ons wel, toch?” Maryna schuifelt over het dalende trottoir van de Andrejevski Spoesk, de Montmartre van Kiev. Voor ons zien we de bestemming van deze middag al liggen: de beste chocolaterie van de stad. Volgens de wetenschap zou een reepje troost in de vorm van chocolade daadwerkelijk helpen. Oekraïners waren al zoetekauwen, maar nu komen ze er extra vaak. Verdriet is er in overvloed.

Ik ken Maryna al sinds 2011. Samen hebben we de hoofdstad onophoudelijk zien veranderen. De arrestatie van Joelija Timosjenko, het Europees kampioenschap voetbal, de protesten, de politieke omwenteling, de doden, de oorlog. Het is al te

veel om samen te vatten. Maar er is één essentieel verschil: ik vlieg op en neer tussen Nederland en Oekraïne wanneer ik wil. Het vliegtuig is mijn pendelbus naar ons veilige kneuterlandje.

Voor Maryna geldt dat niet. Ten eerste kan ze van haar 300 euro per maand hooguit één keer op en neer. Maar dan heeft ze de rest van de maand geen eten. Dat geldt ook voor mijn goede vriend Sergej, één van de meest getalenteerde fotografen die ik ken: in Oekraïne schiet hij politici voor persbureaus en publiceert hij in National Geographic. Maar het levert weinig op. Onze gezamenlijke bijdrage voor de Volkskrant bezorgde hem plots een maandsalaris.

Waarom Maryna en Sergej Oekraïne dan niet verlaten? Dat is punt twee: thuis is ook waar het hart is. Voor mij is Utrecht ‘thuis’. Het waren zes geweldige jaren, ook al heb ik mijn studie taal- en cultuurstudies niet afgerond. Toch voel ik mij een beetje alumnus, als mede-oprichter van het letteren-

magazine Geestdrift. Een minieme *legacy*, maar toch.

Ik woonde aan de Schoutenstraat. Tijdens Koninginnennacht vervulde die straat altijd een strategische rol voor politieke te paard. Vanuit mijn raam zag ik dan hoe de menigte naar één kant van de stad werd gedwongen. Einde van een feest.

In Oekraïne waren de afgelopen maanden ook zulke taferelen. Maar dat betrof niet het einde van een feestelijke nacht. Het was het begin van een nachtmerrie.

In Kiev is het nu relatief rustig. Maar het land staat in brand. De Krim en Oost-Oekraïne worden ‘afgescheurd’. Om over de vliegcramp maar te zwijgen, waardoor zelfs Nederland ineens betrokken is geraakt bij deze hybride oorlog.

Ik kan Maryna niet helpen als de Russen daadwerkelijk Kiev zouden bereiken. Enkel met een ticket naar Nederland. En tot die tijd eten we chocolade.

Toen ze begon was ze “nog een broekie”. Maar nu — na haar eerste jaar als Rijkstraineë — klinkt **Iris van Oortmerssen** (bestuurs- en organisatiewetenschap 2013) alles behalve onervaren. “Bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken (BZK) heb ik in een jaar tijd heel veel geleerd; ik heb het erg getroffen met mijn eerste plek”, vertelt Iris vol energie vanuit Brussel waar zij net aan haar tweede traineejaar begint.

Rijkstraineë krijgt veel verantwoordelijkheden

Intensief selectieproces

Het idee om te solliciteren voor het Rijkstraineeprogramma ontstaat tijdens haar stage bij de Nationale Ombudsman. “Een collega volgde het programma, was enthousiast en kon me er veel over vertellen. De maatschappelijke relevantie en de mogelijkheid om op verschillende plekken ervaring op te doen, trokken mij erg. Je weet zeker dat je veel leert en groeit in die twee jaar. Maar ik was niet de enige met interesse. Er waren zo’n 3.450 sollicitanten voor 125 plekken. We moesten door een intensief selectieproces van twee maanden. Dat was best een spannende periode.”

Iris wordt geselecteerd en kan enkele weken na haar afstuderen beginnen bij het stafbureau van de directeur-generaal wonen en bouwen bij BZK. “Ik zat dicht bij zowel ambtelijke als politieke besluitvormingsprocessen en kreeg een goed beeld van wat er zoal gebeurt binnen een directoraat-generaal en een ministerie.”

Institutionele omgeving

“Hoewel een uitgebreid opleidingsprogramma onderdeel uitmaakt van het traject, is het traineeship een volwaardige startersbaan en geen stage. Trainees worden binnengehaald als *high potentials* en krijgen doorgaans veel verantwoordelijkheden. Zo was ik al in mijn derde week tijdens de Algemene Beschouwingen degene die beantwoording van alle vragen

over wonen en bouwen (van woningmarktmaatregelen tot wijkenaanpak) moest coördineren.

De eerste werkplek krijg je toegewezen, maar de tweede — een detachering van een half jaar — moet je zelf zien te bemachtigen. Ik wilde graag naar het buitenland en werk nu in Brussel bij de Nederlandse parlementaire vertegenwoordiging. De bestemming is misschien niet heel exotisch, maar de internationale en institutionele omgeving is wel ontzettend leerzaam. Het is een compleet andere wereld dan het ministerie in Den Haag. Zo hoop ik de mogelijkheden van het traineeprogramma optimaal te benutten. Ik houd wel van het opzoeken van nieuwe uitdagingen.”

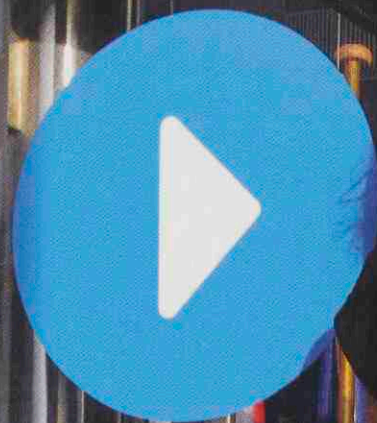
Als ik later groot ben

“Wat ik bovendien heel waardevol vind, is het contact met andere trainees. In Brussel woon ik in huis met vijf Nederlandse trainees van verschillende ministeries. Ook met de groep die tegelijk met mij begon bij BZK klikt het heel erg goed. We hebben veel aan elkaar, op persoonlijk vlak, maar zeker ook professioneel. Ervaringen uitwisselen met buitenlandse trainees is nu ook heel makkelijk geworden, want in Brussel werken ze bij me op de gang.

Het Rijkstraineeship legt de basis voor een loopbaan bij de Rijksoverheid. Maar ik heb geen meerjarenplan hoor, of een uitgesproken idee over wat ik wil doen ‘als ik later groot ben’. Ik richt me op de kansen die het traineeprogramma biedt en wil alles halen uit mijn tijd hier in Brussel, want ik ben hier nog niet uitgekeken.” ◀

‘Het Rijkstraineeship legt de basis voor een loopbaan bij de Rijksoverheid.’

Visit EP

—
‘Het traineeship
is een volwaardige
startersbaan en
geen stage’

Mijn Utrecht
ins

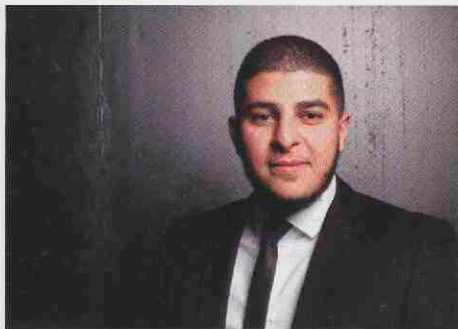
Studie(tijd) Bachelor Liberal Arts and Sciences: 2008–2011
master bestuurs- en organisatiewetenschappen
(communicatie, beleid en management): 2012–2013
Vereniging/Sportclub Studenten Basketball Utrecht
Huis UCU Campus en Lombok
Favoriete plek in Utrecht het water bij de Munt,
terras bij Café Lombok, Koffie en Ik (Vleutenseweg)

“Ondanks de actualiteit rondom IS of jihadististen proberen we genuanceerd te kijken naar de integratie van jongeren van Turkse en Marokkaanse komaf in Nederland. Die actualiteit doet niks af aan de enorme stappen voorwaarts die er zijn gemaakt.” Frank van Tubergen is hoogleraar sociologie en coördineert een meerjarig onderzoek onder 20.000 jongeren in verschillende Europese landen: “Je moet niet zo maar wat roepen. Je stellingen moeten wel getoetst worden aan onderzoek, aan grootschalige surveys. De resultaten schetsen een heel ander beeld dan de media schetsen.” We leggen de inzichten van Van Tubergen voor commentaar voor aan een aantal studenten die lid zijn van multiculturele studentenvereniging INSAN.

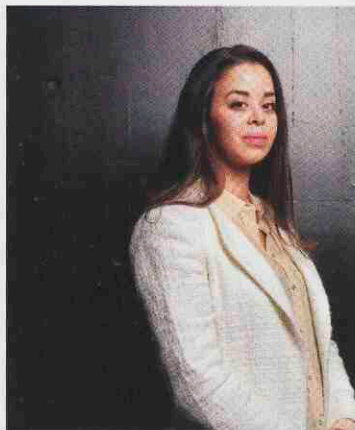
Meerjarig onderzoek onder 20.000 Europese jongeren

Het gaat goed met de integratie

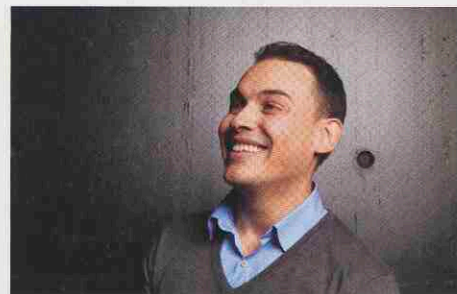
‘Op tv de boodschap uit dragen ‘het gaat goed met de integratie’, dat is nogal lastig. Je wordt dan aangekeken alsof je niet goed snik bent.’

Hammoni Amer 'Ik zie ook een grote groep jongeren die op zoek zijn, die bezig zijn zichzelf te vinden.'

Zainab Raouaha 'Volgens mij zijn er maar drie advocaten met een hoofddoek in Nederland.'

Soufian Ziani 'Ik denk dat mijn generatie in een soort transitie zit.'

Een beeld dat uit Van Tubergens onderzoek naar voren komt, is dat de religieuze betrokkenheid onder moslims afneemt. "Op vragen als: 'Doe je mee aan de ramadan, volg je de eetvoorschriften op of bid je regelmatig' antwoorden de kinderen vaker ontkennend dan hun ouders", aldus Van Tubergens. "Mijn hypothese is dan ook dat er een toenemende secularisatie onder moslims plaatsvindt en dat die de komende tijd zal doorzetten."

Hoe dat zich verhoudt tot de toename van het aantal moskeeën, daarop heeft Van Tubergens geen eenduidig antwoord. "Het verrijzen van allerlei moskeeën ligt toch vooral op institutioneel niveau, een proces dat lang duurt, van geld en organisatie afhankelijk is en zo een eigen dynamiek heeft. Op het niveau van het leven van alledag heb je te maken met moslimjongeren die in de klas met autochtone, vaak onkerkelijke kinderen optrekken. Dat doet iets met je, daar neem je iets van over: kennelijk is er ook een leven zonder godsdienst. Omgekeerd trouwens ook: Nederlandse kinderen die omgang hebben met jongeren van Turkse en Marokkaanse komaf laten zich ook door hen beïnvloeden, krijgen bijvoorbeeld een beter begrip van of zelfs waardering voor zoets als de ramadan."

Hammoni Amer (1994) studeert kunstmatige intelligentie aan de Universiteit Utrecht. Hij herkent het beeld van jongeren die afstand doen van de Islam: "In mijn omgeving zie ik dat de religieuze betrokkenheid afneemt. Dat heeft inderdaad te maken met de maatschappij waarin je opgroeit, waarin een grote meerderheid niets met godsdienst heeft. Maar tegelijkertijd zie ik ook een grote groep jongeren die op zoek zijn, die bezig zijn zichzelf te vinden. Die gaan juist wel weer naar de moskee."

Zainab Raouaha (1989), studente rechtsgeleerdheid, vult aan: "Dat die omgeving zo'n rol speelt, blijkt bijvoorbeeld uit het feit dat ik inmiddels geen hoofddoek meer draag. Dat vind ik heel erg jammer, maar als ik in de Nederlandse maatschappij mee wil komen, carrière wil maken, dan is een hoofddoek belemmerend. Volgens mij zijn er maar drie advocaten met een hoofddoek in Nederland."

Radicalisering

Naast die grote beweging van secularisering is er een heel kleine groep die radicaliseert. Van Tubergens waarschuwt ervoor om dat kleine clubje te generaliseren. "Als je dat doet, zet je een enorme stap terug. Er is in Nederland een heel positieve

ontwikkeling gaande als je het over integratie of gemengde netwerken hebt, of over het opleidingsniveau of de taalvaardigheid. Aan die positieve ontwikkeling moet je vasthouden. Over het kleine, geradicaliseerde groepje jihadisten is weinig te zeggen; misschien zijn het wel jongeren met een heleboel boosheid in hun hoofd, waarvoor ze via is een uitweg zoeken. Maar die radicalisering betekent zeker niet dat het met de hele groep slecht gaat."

'Die radicalisering betekent zeker niet dat het met de hele groep slecht gaat.'

Dat in de publieke opinie of door partijen als de PVV zo wordt afgegeven op de Islam of dat er gesproken wordt over een tsunami van buitenlanders, heeft volgens Van Tubergens vooral te maken met angst. Hij introduceerde er in een algemene publicatie het woord 'angstmensen' voor. De meeste angstmensen kun je volgens hem aantreffen in buurten waarin weinig allochtonen wonen. "In steden en wijken met meer interactie tussen de bevolkingsgroepen is er over het algemeen veel minder angst voor immigratie en integratie."

Frank van Tubergen (1976) is hoogleraar theoretische en empirische sociologie. Zijn onderzoek richt zich op sociale netwerken, interculturele relaties en vriendschappen, religie en integratie van immigranten en hun kinderen. Hij studeerde filosofie en sociologie aan de Radboud Universiteit in Nijmegen en promoveerde cum laude aan de Universiteit Utrecht. Hij ontving een VENI- en VIDI-subsidie van de Nederlandse Organisatie voor Wetenschappelijk Onderzoek (NWO) en is lid van de Jonge Akademie van de KNAW. In 2010 kreeg hij zowel uit handen van de European Academy of Sociology de prijs voor beste artikel als de IPUMS-USA Research Award van the Minnesota Population Center voor beste publicatie.

Hammoni Amer, Zainab Raouaha en Soufian Ziani zijn lid van INSAN, een multiculturele studentenvereniging te Utrecht, opgericht in 2004. INSAN betekent "mens" in verschillende talen en staat dan ook voor de diversiteit in onze multiculturele samenleving. De vereniging stelt zich onder meer ten doel het creëren van een ontmoetingsplaats voor studenten met verschillende culturen en achtergronden. Dit trachten zij te bereiken door de contacten tussen studenten te stimuleren. Ook speelt INSAN een actieve en informatieve rol in de Nederlandse samenleving door met name educatieve discussies en lezingen over ethische, (multi)culturele en maatschappelijke onderwerpen te organiseren.

► **Hammoni Amer:** "Natuurlijk neem ik afstand van is. Dat heeft met mijn geloofsbeleving niets te maken. Die mensen zeggen wel dat ze aanhangers van de Islam zijn, maar ondertussen vergeten ze dat in de geschiedenis van Islamitische staten in 400 jaar tijd slechts twee terdoodveroordelingen hebben plaatsgevonden, terwijl zij er bijna wekelijks eentje voltrekken. Ik voel me dan ook niet meer geroepen om van is afstand te nemen dan dat jullie autochtone Nederlanders dat zouden moeten doen."

Criminaliteit

Niettemin: een oververtegenwoordiging van Marokkaanse jongeren in de criminaliteit valt niet te ontkennen? Hoezo: het gaat goed met de integratie? Van Tubergen: "Natuurlijk is er achterstand ten opzichte van autochtone jongeren, dat heb ik ook niet ontkend. Allochtone jongeren zijn over het algemeen lager opgeleid, vaker werkloos en ze zijn actiever in de criminaliteit. Dat heeft voor een groot deel te maken met hun startpositie. Hun ouders zijn lager opgeleid en ze wonen

veelal met grote gezinnen in achterstandsburten. Maar tegelijk is er vooruitgang. Vergeleken met eerdere generaties wordt het opleidingsniveau hoger, spreken ze de taal vloeiender, hebben ze gevarieerdere netwerken enzovoort. De verschillen met hun autochtone peers zijn ook kleiner geworden."

Datzelfde geldt voor Turkse jongeren. Toch zijn die minder nadrukkelijk aanwezig in de criminaliteit. "Het verschil zou te maken kunnen hebben met de organisatiegraad, die bij Turken veel hoger is dan bij Marokkanen. Turken hadden eerder scholen, moslimraden, buurtcomités, jongerenorganisaties... Via die organisaties is de grip op de jeugd groter, er is meer toezicht mogelijk. Marokkaanse jongeren groeien vaker op zonder een dergelijk toezicht en dan gaat de 'peer-influence' een grotere rol spelen, de vriendjes die als rolmodel gaan optreden. Als dat toevallig 'foute' vriendjes zijn, kan het heel erg de verkeerde kant opgaan."

Beeld in de media

Toch is het beeld dat veelal uit de media oprijst: de integratie is mislukt! De wetenschap heeft daar kennelijk een ander, meer

genuanceerd beeld over. Maar waarom draagt de wetenschap haar beeld niet meer uit? Waarom schuiven Van Tubergen en consorten niet vaker aan bij *De wereld draait door*? Doorgaans zitten daar opinie-makers aan tafel, die vooral het negatieve beeld uitdragen.

Van Tubergen: "Een heel genuanceerd verhaal kun je nog wel kwijt in een krant – en dat doen we dan ook. We schrijven regelmatig opinies en persberichten voor dagbladen – de Volkskrant en De Telegraaf – en we stimuleren onze aio's om dat ook te doen. Maar tv en radio is een ander verhaal. Om daar de boodschap uit te dragen 'het gaat goed met de integratie', dat is nogal lastig. Je wordt dan aangekeken alsof je niet goed snik bent en loopt het risico dat je met allerlei casuïstiek te maken krijgt waarmee je de discussie niet verder helpt. Want iedereen heeft wel een voorbeeld à la de ettertjes van Kanaleneiland. Die zijn er ook wel, maar ze zijn niet bepalend voor het algemene beeld dat er vooruitgang geboekt wordt."

Soufian Ziani (1989) studeert psychologie: “Als Van Tubergen beweert dat het goed gaat met de integratie, heeft dat volgens mij te maken met het feit dat wij van de tweede generatie zijn. Mijn ouders kwamen naar een vreemd land waarvan ze de taal en cultuur niet kenden. Ze zijn heel anders opgegroeid dan wij. Ik denk dat mijn generatie in een soort transitie zit. Onze opvoeding kent nog tegenstrijdigheden, veroorzaakt door de invloed enerzijds van de Nederlandse samenleving en anderzijds van de Marokkaanse traditie van onze ouders. Maar we doen het al veel beter dan onze ouders, spreken de taal vloeiend en voelen ons hier thuis. Hier liggen onze jeugdherinneringen.”

Zainab Raouaha: “Mijn vader is hier gekomen als gastarbeider. Tien jaar geleden zijn we teruggegaan naar Marokko; ik heb er zes jaar gewoond. Maar voor mij is Nederland ‘mijn’ land. Ik had in Marokko heimwee naar Nederland, net zoals onze ouders heimwee hadden naar Marokko.”

Discriminatie

Is die verbetering van de integratie waarvan kennelijk sprake is nog met beleid te beïnvloeden of is het louter een organisch proces? Volgens Van Tubergen is er bijvoorbeeld met betrekking tot discriminatie met beleid nog wel het een en ander te doen. “In het leven van veel allochtone jongeren vindt op verschillende momenten in meerdere of mindere mate discriminatie plaats. Bij de transitie van basis naar voortgezet onderwijs wordt hun niveau vaak te laag ingeschat; tijdens hun studie vinden ze minder gemakkelijk een stageplek en ook bij hun entree op de arbeidsmarkt wordt wel gediscrimineerd. Daar zou met beleid wel wat aan te doen zijn:

‘Er gaan miljoenen om in inburgeringscursussen, maar er is nog nooit getoetst of ze werken.’

anonieme sollicitatieformulieren verplicht stellen bijvoorbeeld, zodat als de naam Mohammed in beeld komt het formulier niet direct op de stapel ‘afgewezen’ terecht komt.”

Soufian Ziani: “Het gaat wel beter met de integratie, maar de kloof is nog niet helemaal overbrugd. Het is bijvoorbeeld heel moeilijk om Nederlandse vrienden te maken. Als je het hebt over grappen maken, drankgebruik en dergelijke is er toch sprake van een cultuurverschil. Ik voel mezelf meer thuis in de straatcultuur van mijn Marokkaanse leeftijdsgenoten dan bij Nederlanders.”

Zainab Raouaha: “Zelfs bij mensen die je al lang kent, komt er af en toe iets racistisch boven. Dan hebben ze negatieve, generaliserende verhalen over buitenlanders, maar voegen er snel aan toe: ‘maar dat geldt niet voor jou, hoor’. Zo bekrompen. Je mag alleen meedoen onder voorwaarden. Eén misstap, en je staat weer achter in de rij. Dat betekent wel dat je twee keer zo goed je best moet doen om erkend te worden.”

Genueanceerd verhaal

Van Tubergen merkt op dat beleid zich meermaals weinig aantrekt van wetenschappelijke inzichten. “Neem de inburgeringscursussen. Daar gaan miljoenen in om, maar er is nog nooit getoetst of ze werken en er is ook nooit onderzocht of ze efficiënter zijn in te richten.”

Via opiniestukken, boeken, bijdragen aan rapporten van ministeries en dergelijke hoopt Van Tubergen het beleid én de publieke opinie te kunnen beïnvloeden. “Ik hoop nog eens een populair wetenschappelijk boek voor het grote publiek te schrijven over de integratieproblematiek, maar anderzijds: dergelijke boeken zijn er al en krijgen vrij weinig media-aandacht. De vraag is dus: hoe brengen we de ideeën die daarin zijn geventileerd aan de man? En ook daarmee zijn we eigenlijk al op de goede weg. Ik ontmoette een keer Rita Verdonk toen zij nog minister was. Zij bleek goed op de hoogte van mijn onder-

Dynamics of Youth

Onderzoekers van het thema Dynamics of Youth stellen zichzelf de vraag hoe we kinderen in onze snel veranderende en veeleisende samenleving kunnen helpen bij hun ontwikkeling tot zelfstandige, evenwichtige volwassenen. Een relevante vraag, want steeds meer kinderen ervaren serieuze problemen op dit vlak. Door onderzoek te doen naar de relevante biologische en omgevingsfactoren bij de ontwikkeling van kinderen investeert de Universiteit Utrecht in de toekomst. Want door een beter begrip van hun ontwikkeling kunnen we optimaal ruimte geven aan de innovatieve kracht van jongeren die de wereld van morgen creëren.

zoek en was er zeer in geïnteresseerd, maar het was blijkbaar onmogelijk voor haar om dat genuanceerde verhaal ook naar buiten te brengen.”

Soufian Ziani: “Integratie is niet hetzelfde als assimilatie. Waar wij op hopen, is respect voor onze cultuur, voor de manier waarop wij onze godsdienst willen beleven. Dat lukt alleen als mensen met ons durven communiceren. Laten ze vragen stellen. Dat heb ik liever dan dat ze achter mijn rug om allerlei respectloze uitspraken doen.” ◀

Meer informatie over
Summerschool Junior

► [www.uu.nl/
wetenschapsknooppunt](http://www.uu.nl/wetenschapsknooppunt)

Zien hoe de natuur werkt

Marianne Pouwer, winnares van de studentenprijs 2014 voor bijzondere verdiensten is masterstudente diergeneeskunde en initiatiefnemer van de 'Summerschool Junior' voor leerlingen uit de basisschool vanaf groep vijf en de eerste twee klassen van de middelbare school.

In het studielandschap van het Androculusgebouw vertelt ze vol enthousiasme: "Al zijn kinderen nog zo slim, ze komen niet altijd op het idee om te gaan studeren. Vooral kinderen uit achterstandswijken hebben hier last van. De universiteit heeft toch een bepaald imago en dan denken ouders al snel: 'nee, dat is niks voor ons kind'. Ik vind het mooi om te zien dat je dit beeld kunt bijstellen als je uitlegt wat kinderen mogen doen in het lab".

"Mijn favoriete proefje is het bepalen van de zuurtegraad van de pensvloeistof in de maag van een koe. We doen dit met knalroze kleurstof en dat vinden de kinderen fantastisch. Zo kunnen ze zelf zien hoe de natuur werkt. Ook de pabostudenten die bij het project betrokken zijn, leren er veel van, namelijk hoe ze natuuronderwijs en wetenschap kunnen inzetten in hun lesprogramma".

In samenwerking met het Wetenschapsknooppunt van de Universiteit Utrecht wil Marianne naast de bestaande 'Junior Summerschool' er in de toekomst ook één opzetten voor docenten en pabostudenten. "Ik hoop echt dat we dat gaan doen!"

Nieuwe masters moeten beter aansluiten op de arbeidsmarkt

Studenten hebben behoefte aan een betere aansluiting tussen studie en beroep. Onderzoek onder alumni bewijst dat die aansluiting inderdaad veel te wensen overlaat.

De Universiteit Utrecht gaat daarom in de masterfase meer aandacht besteden aan arbeidsmarkt oriëntatie. In het DUB-magazine 'Door naar de Master' is te lezen hoe de universiteit dat gaat doen.

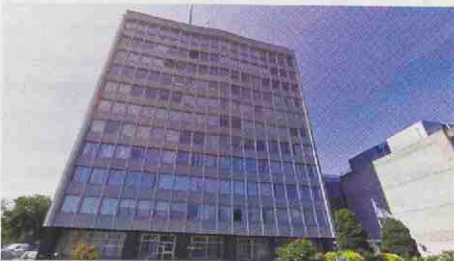
Studies zullen moeten laten zien dat de contacten met alumni en professionals in orde zijn. Maar ook dat het studieprogramma goed aansluit op wat later van studenten verwacht wordt als ze aan het werk gaan.

Loopbaanadviseurs gaan studenten intensiever begeleiden bij de stap van studie naar baan. Tegelijkertijd blijft het 'leren om wetenschappelijk onderzoek te doen' het onderscheidende aspect van een universitaire opleiding.

In het magazine komen onder meer pas afgestudeerde oud-leden van roeivereniging Orca aan het woord. Zij onderschrijven de stelling dat theorie en praktijk vaak ver uiteen blijken te liggen als je eenmaal aan een baan begint. In een ander artikel vertellen studenten hoe belangrijk een stage in de master is.

Het magazine probeert bovendien te achterhalen waarom studenten voor een bepaalde master kiezen en geeft tips om een goede keuze te maken. Ook komen experts met adviezen aan ambitieuze masterstudenten.

►► Het magazine is op te vragen bij DUB (DUBredactie@uu.nl) of te bekijken via de website www.dub.uu.nl

Nieuwe studentenwoningen vlak bij IBB

Op het KPN-terrein aan de Fockema Andreaalaan, nabij het bekende studentenvoorncomplex IBB, wil studentenhuisvester SSH de komende jaren 540 studentenkamers en 260 woningen voor starters bouwen.

Het college van Burgemeester en Wethouders heeft dat plan dit najaar voorgelegd aan de gemeenteraad. De studenteneenheden gaan gebouwd worden door de SSH, de starterswoningen door het bedrijf Jebber.

Het idee is om van het terrein een studentencampus te maken. In 2020 zouden de eerste bewoners er hun intrek kunnen nemen, maar eerst moet de gemeenteraad van Utrecht nog akkoord gaan met de plannen.

Muzikaal bedankje voor redding Parnassos

De studentmuziekgezelschappen mogen vanaf september weer repeteren in het universitaire cultuurcentrum Parnassos in de Kruisstraat. In het voorjaar moesten ze Parnassos verlaten nadat een buurtbewoner klaagde over geluidsoverlast. De universiteit loste het probleem op door het pand van de burens te kopen.

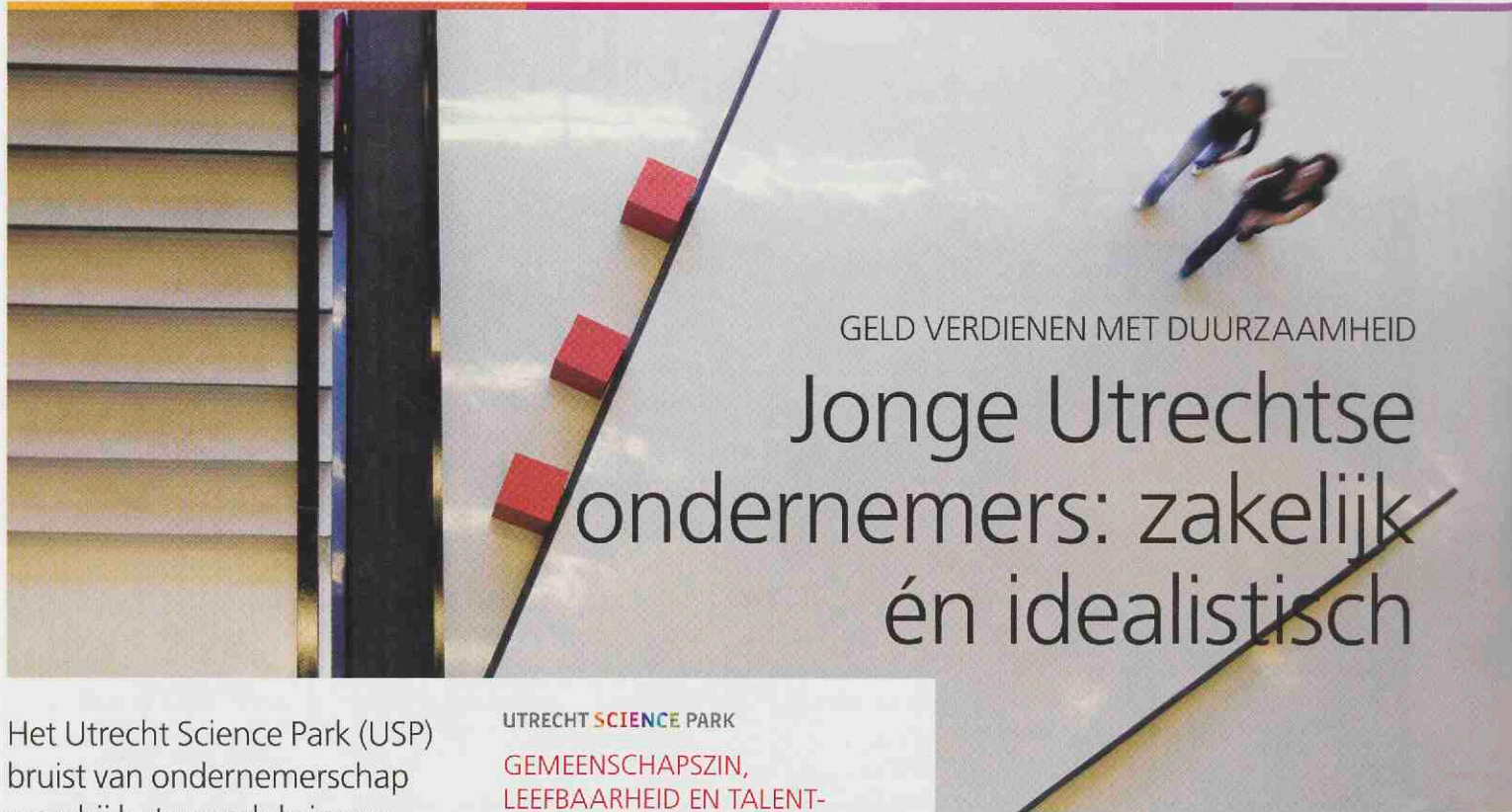
Door de klacht zag het er even naar uit dat Parnassos gedwongen zou worden te verhuizen of te verbouwen. Met de aankoop van het huis van de klagers is het probleem opgelost. De studentmuziekgezelschappen waren zo blij dat ze naar het Bestuursgebouw in De Uithof kwamen om een verrassingsconcert te geven.

Tentoonstelling 30 jaar onderwijscartoons

In de Universiteitsbibliotheek in De Uithof was in oktober een tentoonstelling te zien met cartoons van Niels Bongers. De expositie met spotprenten die Bongers de afgelopen dertig jaar maakte voor het Ublad en de DUB-site is de komende maanden ook op enkele andere plekken in Utrecht te bewonderen.

Bongers mikt zijn pijlen graag op onderwijsministers en -staatssecretarissen, maar ook op universitaire bestuurders en corpsballen. Terugkerend thema in de afgelopen drie decennia: de voortdurende bezuinigingen op het hoger onderwijs. Het leenstelsel blijkt allerm minst een nieuw idee te zijn.

GELD VERDIENEN MET DUURZAAMHEID

Jonge Utrechtse ondernemers: zakelijk én idealistisch

Het Utrecht Science Park (USP) bruist van ondernemerschap waarbij het vooral de jonge en sociaal bevlogen generatie is die gestaag en enthousiast oprukt. Winst maken en gemeenschapszin gaan gelijk op. Illuster biedt een staalkaart aan hoofdrolspelers en initiatieven.

UTRECHT SCIENCE PARK

GEMEENSCHAPSZIN, LEEFBAARHEID EN TALENT-ONTWIKKELING

'De sociale component van ondernemen typeert Utrecht en heeft veel te maken met de breedte van onze universiteit. De Voorleesexpress is niet voor niets in Utrecht ontstaan. De behoefte onder studenten en jonge alumni om relevant en nodig te zijn en iets terug te willen geven aan de maatschappij, is in Utrecht erg groot. En natuurlijk willen wij als USP die behoeftes faciliteren, ondersteunen en stimuleren. Want dan doe je daadwerkelijk iets aan talentontwikkeling. Bovendien draagt het sociaal ondernemerschap letterlijk bij aan de gemeenschapszin en de leefbaarheid van het USP en die van de stad Utrecht. Een mooi voorbeeld daarvan is de fantastische Daktuin die SOON nu al twee jaar achter elkaar heeft georganiseerd. Petje af voor dat initiatief! We zitten nu in een fase dat de relatie tussen onderwijs, wetenschap en sociaal ondernemerschap steeds hechter en meer structureel wordt. Dat maakt Utrecht nog aantrekkelijker om te werken en te studeren. Ik was recent op een conferentie waar cijfers werden gepresenteerd die lieten zien dat sociaal ondernemers het optimale profiel hebben om op lange termijn succesvol te zijn en te blijven. Dus gaan wij door met onze ambitie om sociaal ondernemerschap te laten groeien qua bedrijvigheid, menskracht, financiën en professionaliteit. De potentie in Utrecht is enorm, die gaan we de komende jaren met alle betrokkenen steeds verder verzilveren.'

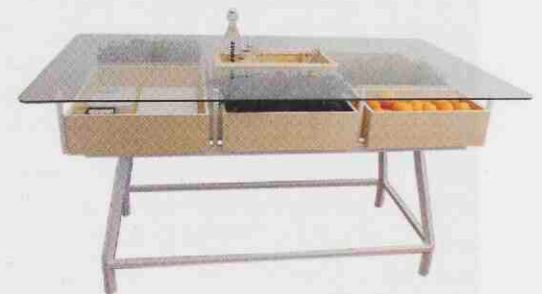
Floris de Gelder is directeur van het Utrecht Science Park

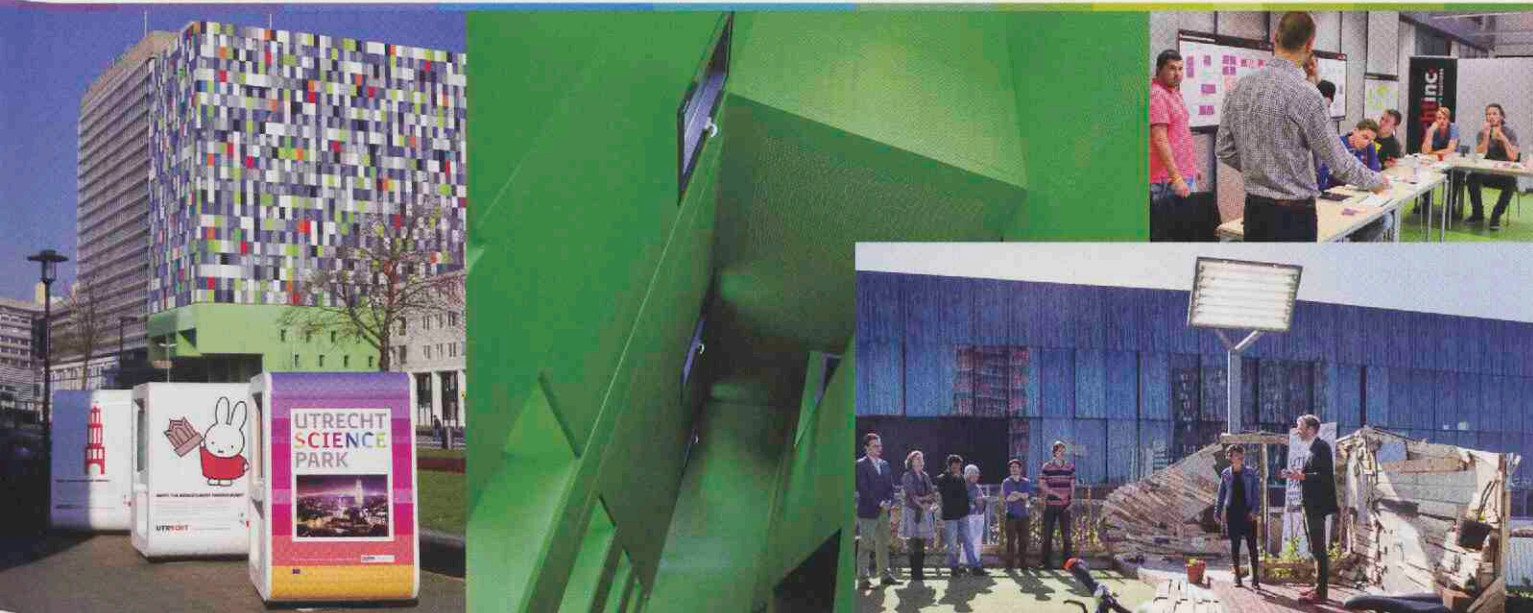
GEZOND OUDER WORDEN

'We leven in het tijdperk van het stilzitten en met Springlab willen we mensen helpen actiever te leven. Lekker en gezond. We bedenken innovaties op bewegingsgebied, ontwikkelen deze door tot een product of dienst en begeleiden het proces bij invoering. Zo hebben we UPQI ontwikkeld, een gezonde vergadertafel, en Active Cues, een interactief spel voor dementerende ouderen. Nu werken we aan een project om de fietsbeleving in Utrecht te vergroten. We hebben de tijd mee. Door de voortschrijdende digitalisering worden we allemaal inactiever, maar tegelijkertijd wordt het belang van gezond ouder worden steeds groter.'

Jan-Paul de Beer is directeur van Springlab

De gezonde vergadertafel

Minor Social Entrepreneurship ONDERNEMERSCHAP EN IDEALISME

'In de Maak is een project waarin studenten van de universiteit, de Hogeschool Utrecht en het ROC Midden Nederland samenwerken. Hun uitdaging is om een duurzaam businessmodel te ontwikkelen voor een nieuw restaurant voor daklozen waar een maaltijd slechts 1 euro mag kosten. Het is een pittig project met alles erop en eraan, maar de belangstelling onder studenten was groot. Ze hebben sowieso steeds meer belangstelling voor sociaal ondernemerschap, regelmatig vermengd met een flinke dosis idealisme. Dat is een van de redenen dat we dit jaar als eerste universiteit in Nederland zijn begonnen met de volledige minor *social entrepreneurship*. Ik denk dat deze zeer succesvol wordt.'

Niels Bosma is docent aan de Universiteit Utrecht

Utrecht Development Board DE DERDE WEG

'Sociaal ondernemen leeft onder studenten als nooit tevoren. Deze huidige generatie weet heel goed waar we de financiële crisis aan te danken hebben en kiest daarom bewust voor een andere richting. Daarin gaat financieel gewin niet ten koste van gemeenschapszin maar gaan beide gelijk op. Deze nieuwe, derde weg typeert ook de tijdgeest; er ontstaat steeds meer tussen *profit* en *not for profit* in. Mede dankzij onze jonge en hoog opgeleide bevolking kan Utrecht in deze ontwikkelingen voorop lopen. Het Utrecht Science Park is hiervoor de perfecte proeftuin vanwege de vele mogelijkheden tot samenwerking en kruisbestuiving. Dat wordt in de toekomst alleen nog maar meer.'

Trude Maas is voorzitter van de Utrecht Development Board

utrechtinc.
accelerating tomorrow's business

DUURZAME EN SOCIALE IMPACT

'Bij Utrecht Inc helpen wij startende ondernemers hun wetenschappelijke kennis succesvol te vertalen in concrete toepassingen voor de maatschappij om deze vervolgens naar de markt te brengen. De ondernemers bij ons willen dat hun product op een duurzame en sociale wijze daadwerkelijk impact heeft op de samenleving. Ondernemen is voor hen vooral een middel om hun droom te realiseren. In de toekomst gaan we nog meer *scienced based* werken met de focus op zorg, educatie en duurzaamheid. Ondernemerschap zit in Utrecht in de lift. Er zitten nu dertig bedrijven in de incubator. Dat is meer dan ooit tevoren.'

Roel Raatgever is directeur van Utrecht Inc

De Daktuin COLLEGEVOORBEREIDING EN EEN VROEG BIERTJE

'De Daktuin is een *pop-u*ptuin die zomers zeven weken vrijstaat op de parkeergarage van de universiteitsbibliotheek. Het idee erachter was om een fraaie groene plek te creëren op het USP waar iedereen die hier woont, werkt, studeert of gewoon even te gast is, welkom is. Mensen komen hier steeds vaker voor allerlei redenen naar toe: van de hoogleraar die z'n college voorbereidt tot de student die met een vroeg biertje z'n tentamenkater probeert weg te drinken. Daarnaast organiseren we ook regelmatig activiteiten zoals boekpresentaties, yogacursussen of een duurzaamheidsspel. We kijken nu of we ook een wintertuin kunnen realiseren. Leuk, met een vuurtje erbij.'

Carline Zoete is projectmedewerker van De Daktuin

SOON KANSEN EN MOGELIJKHEDEN

'SOON staat voor Sociaal Ondernemerschap en, in het Engels, ook voor binnenkort. Daarmee wordt het grijpbaar. Wij helpen organisaties met sociaal of duurzaam ondernemen en de projecten daarvoor zetten we op met studenten. Die brengen zo hun kennis in de praktijk en krijgen bovendien een mooie leerervaring. Studenten willen vooral graag iets doen en tempo maken en niet te veel wauwelen. Bovendien denken ze in kansen en mogelijkheden en niet in problemen. Het is prachtig om te zien hoeveel studenten zich in een paar maanden bij SOON verder hebben ontwikkeld tot zeer verantwoordelijke jonge mensen met veel zelfvertrouwen.'

Robbert Maas is initiatiefnemer van SOON

NEST CREATIEVE POP-UPWINKELS

'Nest is een permanente *pop-up*winkel met locaties in Hoog Catharijne en op het Utrecht Science Park. Nest wordt uitgevoerd door studenten en moet dé ontmoetingsplaats worden voor alle jonge, creatieve, duurzame en sociale ondernemers van Utrecht. In Nest kunnen zij hun product, dienst of verhaal presenteren of verkopen en in gesprek gaan met elkaar en het publiek. Utrecht is naast Rietveld en Nijntje ook de stad van kennis. Daar wilden wij al langer iets mee. Met Nest creëren we een soort levenslijn tussen de stad en het USP waarbij we beleving en kennis met elkaar uitwisselen.'

Ingmar Creutzburg is marketingmanager bij Corio/Hoog Catharijne

“Het probleem is dat onze steden een maatje te klein zijn om mee te komen op mondiaal niveau.” Aan het woord is **Pieter Hooimeijer**, hoogleraar sociale geografie en demografie, die net namens de Raad voor de leefomgeving en infrastructuur (Rli) een rapport heeft afgerond over steden in Nederland: “De Rli raadt aan om onze steden elkaar te laten aanvullen, complementair te laten zijn, in plaats van — zoals nu — te concurreren met elkaar.”

De toekomst van onze steden

Een lichte kamer aan het eind van een ietwat desolate gang. Een grote boekenkast, een halfdode plant en een los verlengsnoer maken deze kamer herkenbaar als professor-kamer. Hooimeijer verlegt de grenzen van de stad: “Een stad is nu vooral een bestuurlijke eenheid; tot de stadsgrenzen reikt de macht van het gemeentebestuur. Maar een stad is in werkelijkheid veel groter. Wij

denken dat het logischer is te kijken naar mensen die in een stad interacties hebben. Zo verlaten elke werkdag 50.000 Utrechters hun stad en komen 100.000 mensen naar Utrecht om te werken of te studeren, veel meer mensen dan alleen de inwoners. Voor de ont-

wikkeling van een stad is het dus zinniger om een stad te zien als een knooppunt van interacties. Daarop zou je het beleid ook moeten afstemmen.”

“Daar kom ik eens andere mensen tegen dan hoogleraren.” Interactie is het kernwoord. Hooimeijer is actief in diverse adviesraden. “Ik vind het belangrijk om ook maatschappelijk mijn steentje bij te dragen.” De Raad voor de leefomgeving en infrastructuur had een flinke kluit aan dit advies, met de brede vraagstelling: ‘Waar ligt de kracht van steden in Nederland en hoe kan deze in de toekomst worden gemobiliseerd, ontwikkeld en benut?’ “Het lastige is dat je niet alleen de huidige stand van kennis op het onderwerp moet schetsen — de onderbouwing van dit advies telt 180 pagina’s — als je wilt dat het beleid er iets mee doet, moet je er een handelingsperspectief aan koppelen. In onze visie zou je steden elkaar moeten laten aanvullen. Als je de Randstad als een agglomeratie beschouwt, heb je het al snel over 7,5 miljoen mensen.”

‘Op mijn 12de wist ik: in de stad gebeurt het.’

Randstad als een agglomeratie

Hooimeijer had al jong een fascinatie voor de stad: “Op mijn 12de wist ik: in de stad gebeurt het. Ik ben dus ook zo snel mogelijk naar Amsterdam verhuisd om sociale geografie te studeren. Daarna ben ik naar Utrecht verkast, waar ik ben gepromoveerd. Ik woon er nog steeds, tot volle tevredenheid.” Zijn keuze voor de wijk Hoograven sluit aan bij zijn visie op de stad:

Een taak voor het Rijk

Maar hoe krijg je dat voor elkaar? Hooimeijer: “Juist hierin is een taak voor het Rijk weggelegd. Voorheen dacht iedereen dat het wel goed zou komen als we de bedrijvigheid haar gang lieten gaan. Inmiddels komen we daarvan terug.” Er is dus een rol voor de centrale overheid. “Van gemeenten kun je dat niet vragen. Zij zijn vooral gericht op eigenbelang. Dat heeft bijvoorbeeld geleid tot een enorme overmaat aan kantoren en winkelruimte.” Ook provincies kunnen deze taak niet op zich nemen. “Zij ontwikkelen visies op

Utrechtlezing
Amsterdam
De Toekomst van de Stad
17 november EYE
►► www.uu.nl/alumni

het gebied van de ruimtelijke ordening, maar hebben in de praktijk te weinig geld en kennis." Het Rijk zou de beleidsconcurrentie tussen steden moeten doorbreken. "Het Rijk kan faciliteren dat de steden een gezamenlijke visie ontwikkelen, richting geven en koers houden. De overheid moet daarbij beseffen dat de meeste activiteiten door zelforganisatie tot stand komen. Universiteiten, huisvesters, ondernemers... het maatschappelijk middenveld is actief. Ondersteun dat vooral en geef ook daar de kaders aan."

Verbindingen leggen

Variatie en interactie zijn alleen mogelijk als de verbindingen tussen steden verbeteren. Hooimeijer wijst met lichte irritatie op de gebrekkige aansluiting tussen trein-, streek- en stadsvervoer in Nederland. "Vanuit vervoersoogpunt kan Station Zuid zich beter ontwikkelen tot het centrale station van Amsterdam. De aansluitingen in de regio Den Haag/Rotterdam zijn veel beter."

Welke rol is voor Utrecht weggelegd? "Dat is aan de steden zelf, in onderling overleg, maar Utrecht is natuurlijk de spin

in het web. Steeds meer bedrijven en overheden concentreren vestigingen in Utrecht, denk aan Defensie op de Kromhoutkazerne. Heel Nederland ligt binnen bereik. En zet in op kennis; we hebben ontzettend veel hoogopgeleiden. Maar ook hier geldt: zorg dat de verbindingen met de buitenwereld goed zijn. Dan kan de Universiteit Utrecht bijvoorbeeld

'Kennis is de enige hulpbron die groeit als je 'm deelt.'

samenwerken met de TU Eindhoven. En ook internationaal: Schiphol ligt op een halfuur reizen."

Ook Hooimeijer reist veel: "De RLI valt net als mijn andere maatschappelijke werkzaamheden onder valorisatie. Mijn wetenschappelijke werk is op dit moment gericht op China. Ik reis er regelmatig heen met mijn onderzoekers om de positie van hoogopgeleiden in de stad te onderzoeken." In bepaalde opzichten lijken alle steden veel op elkaar: "Overall willen

mensen in de basis hetzelfde: huisje, boompje, beestje. In China is vooral opvallend dat de snelheid vele malen groter is dan hier." En weg is Hooimeijer weer. ◀

Mijn Utrecht

Pieter

Studie(tijd) "Ik studeerde sociale geografie in Amsterdam maar promoveerde in Utrecht."

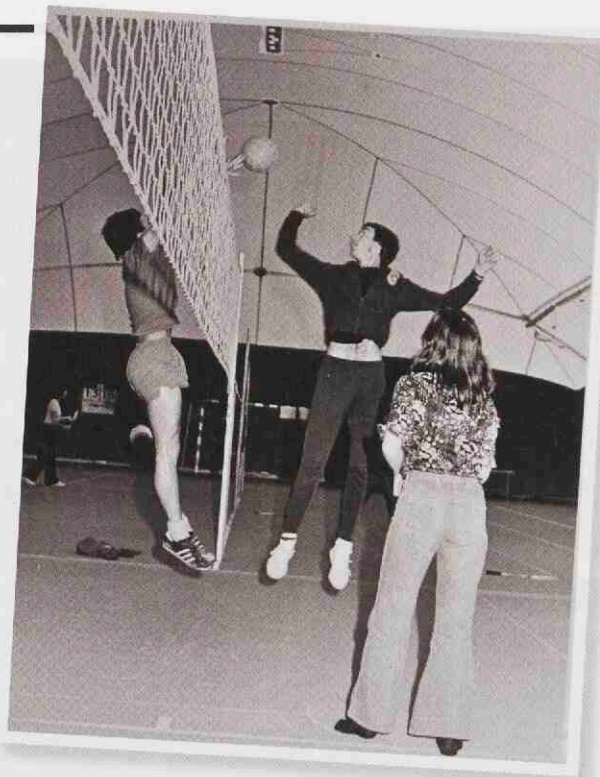
Vereniging "Opzettelijk niet. Ik was liever actief in de wijkraad van de Baarsjes in Amsterdam."

Huis "Hoograven. Ik zie het huis vooral als uitvalsbasis."

Favoriete plek "Het Mart van Schijndel huis midden in het centrum, ik verklap niet waar."

Blaashallen

Zo zagen de sportfaciliteiten op De Uithof er in 1974 uit. Veel oud-studenten herinneren zich de blaashallen nog wel met hun galmende akoestiek en gladheid in de winter. In het jaar 1995 maakten de drie hallen plaats voor een ruim opgezette multifunctionele accommodatie, het huidige Sportcentrum Olympos. Het sportcentrum van de universiteit voorziet in een uitgebreid aanbod van ruim 70 sporten voor zowel individuele sporters als leden van studentensportverenigingen.

Vrienden van het Utrechts Universiteitsfonds sporten met korting

Met de per 1 september ingevoerde 'OlymPas' kunnen studenten, medewerkers en particulieren onbeperkt deelnemen aan ruim dertig verschillende sporten uit het aanbod. Je kunt bijvoorbeeld fitnessen, meedoen met alle groepslessen (zoals yoga, pilates, spinning en zumba), inschrijven voor cursussen, gebruikmaken van de tennis- of squashbanen en deelnemen aan de voetbalcompetities.

Vrienden van het Utrechts Universiteitsfonds kunnen een OlymPas met korting aanschaffen: hij kost € 240 (€ 115,- korting!) en is vanaf de datum van aanschaf een jaar geldig.

► Kijk voor informatie over de OlymPas en de roosters op www.olympas.nl of bel naar de sportdesk: (030) 253 44 71.

Steun studenten en jonge alumni: **word Vriend**

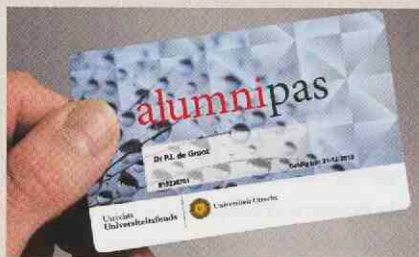
►► www.uu.nl/vriend

Activiteiten voor jonge alumni

Met de steun van de Vrienden van het Utrechts Universiteitsfonds organiseert het Jonge Alumni Netwerk (JAN) jaarlijks activiteiten voor jonge alumni op het gebied van arbeidsmarkt en netwerken.

Dat is belangrijk, want 70% van de vacatures wordt tegenwoordig vervuld via netwerken. Het hebben van een goed en breed netwerk is dus erg belangrijk voor jonge alumni. Ieder kwartaal is er onder meer de Young Alumni Businessborrel. Hier komen *young professionals*, bedrijven, ondernemers en wetenschappers van diverse disciplines bijeen voor een hapje en een drankje. Er zijn *pitches* van ondernemende alumni en er worden vele netwerkgesprekken gevoerd. De komende businessborrels zijn onder meer bij het vernieuwde Centraal Museum en TivoliVredenburg.

►► www.uu.nl/alumni/jan

Gesteund door de studentencommissie: H2O zeilweekend

Vier dagen lang zeilen in zeven disciplines tijdens het grootste zeilweekend in jaren. Studenten van zeilvereniging Histos nodigden beginners en gevorderden uit voor een lang zeilweekend en maakte hen allen medeverantwoordelijk voor dit vierdaagse evenement. Zo creëerden ze een uniek platform waar ontmoetingen tussen studenten en oud-studenten op sportieve wijze vorm kregen.

Faculty Club, de huiskamer van de universiteit

Voor een borrel, een smakvolle maaltijd, een goed gesprek of even opladen tussen twee afspraken in de stad. De Faculty Club is de centrale ontmoetingsplaats voor alle leden van de Utrechtse universitaire gemeenschap en haar gasten en biedt ruimte voor informele en zakelijke afspraken. Vrienden van het Utrechts Universiteitsfonds krijgen korting op het lidmaatschap.

►► www.uu.nl/facultyclub

OHRA

Naar aanleiding van prinsjesdag heeft OHRA informatie op een rijtje gezet die op u van toepassing zou kunnen zijn. Deze onderwerpen hebben te maken met verzekeringszaken of bankproducten. Kijk voor meer informatie en de OHRA-kortingen voor Vrienden op onze website.

Utrechts
Universiteitsfonds

Universiteit Utrecht

Utrechts Universiteitsfonds

Bestuursgebouw, Heidelberglaan 8, 3584 CS, Utrecht ► (030) 253 80 25 ► alumni@uu.nl
► www.uu.nl/alumni ► Volg ons op Facebook, LinkedIn en Twitter

Impressie van het themadiner in Den Haag.

Foto's: Courtesy van der Bliok

Hofvijverkring: de eerste alumnieefkring van de Universiteit Utrecht

Haagse alumni steunen toponderzoek

Met de oprichting van de Hofvijverkring op 31 mei jl. kreeg de band van de alumni in Den Haag en omstreken met hun alma mater nog meer inhoud. Inmiddels heeft de kring 25 leden die een schenking van tenminste € 2.500 in vijf jaar hebben toegezegd ter ondersteuning van het wetenschappelijk onderzoek van de Universiteit Utrecht. Ze nodigen alle alumni van harte uit zich aan te sluiten en zo te bouwen aan een persoonlijke band met hun universiteit.

Na 25 themadiners waarbij vooral Vrienden voor het Utrechts Universiteitsfonds werden geworven, vond het bestuur van het alumninetwerk Den Haag het dit voorjaar tijd voor de volgende stap: serieus geld inzamelen voor de ondersteuning van toponderzoek in Utrecht. Daartoe hebben zes initiatiefnemers in nauw overleg met het Universiteitsfonds de Hofvijverkring opgericht. De leden van deze kring dragen via een Fonds op Naam rechtstreeks bij aan de ambities van de Universiteit Utrecht. Ze kiezen zelf een universitair project dat ze steunen. Daarmee bouwen ze aan een persoonlijke relatie met de universiteit en de wetenschappers van hun keuze.

Als eerste donatiedoel heeft de Hofvijverkring het onderzoeksprogramma regeneratieve geneeskunde en stamcellen gekozen. Dit baanbrekende toponderzoek richt zich op de regeneratie van weefsels voor botten en gewrichten, bijvoorbeeld door 3D-bioprinting. Het brein achter dit project is prof. dr. Wouter Dhert.

"We hebben hier in Utrecht heel veel uitstekend onderzoek dat het absoluut verdient om verder te worden gebracht, zowel binnen Nederland als in Europa en zelfs op wereldniveau. Wij zijn dankbaar voor de steun die wij van alumni krijgen en dit initiatief."

Marjan Oudeman
(voorzitter van het College van Bestuur Universiteit Utrecht)

"Toponderzoek trekt toptalent aan. Gezamenlijk vormen zij de basis en daarmee het behoud van de verdien capaciteit van Nederland. Daarom ondersteun ik als alumnus via de Hofvijverkring van harte het toponderzoek aan de Universiteit Utrecht."

Pieter van Genuchten
(fysische geografie 1977)

"Mijn echtgenote en ik hebben beiden in Utrecht gestudeerd en daarbij is er een groot gevoel van dankbaarheid. Iets terugdoen in de vorm van een financiële steun geeft

een goed gevoel, zeker wanneer het onderzoek betreft dat nieuwe mogelijkheden van gezondheidszorg kan brengen."

Dr. R.N. Slootweg
(tandheelkunde 1966)

"De Hofvijverkring weerspiegelt een cultuuromslag. De band met de universiteit houdt niet op bij het afstuderen. Blijvende betrokkenheid van alumni bij hun universiteit is essentieel voor de toekomst van onze universiteit. Geen alumni zonder universiteit, geen universiteit zonder alumni."

Henk Gajentaan
(rechten 1956)

"Ik juich het plan toe om vanuit de alumni een wetenschapsveld langjarig te ondersteunen. Daarnaast spreekt mij het thema regeneratieve orthopedie sterk aan: kraakbeenverlies betekent een toenemend defect voor oud en jong."

Kees Nederveen
(scheikunde 1967)

Onderzoeksprogramma regeneratieve geneeskunde en stamcellen

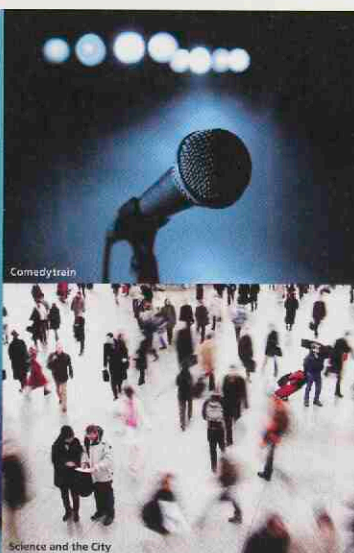
Toegezegd bedrag aan giften oktober 2014: € 60.000,-
Zelf ook interesse? Neem contact op met Fusien Verloop bij het Utrechts Universiteitsfonds: f.m.verloop@uu.nl of (030) 253 29 30 ▶▶ www.uu.nl/hofvijverkring

Filosofisch Café

Het cynisme voorbij

Comedytrain

Science and the City

Science Café Utrecht

Studium Generale

Het podium voor lezing en debat van de Universiteit Utrecht. Altijd voor iedereen gratis toegankelijk.

►► www.sg.uu.nl

Maandag 1 december

Studium Generale **Movies:**

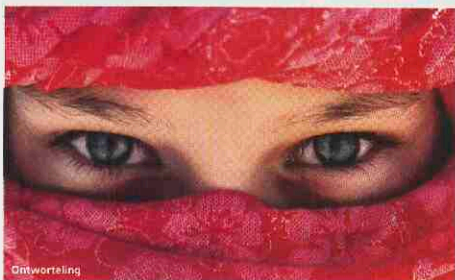
Science and the City

Duik de bioscoopzaal van 't Hoogt in en laat je inspireren door de documentaire *Inequality for All* over armoede en honger in de stad. Hoe zit dat in Utrecht? Praat na met wetenschappers en politici, onder andere prof. dr. Jan Luiten van Zanden en Victor Everhardt (wethouder werk en inkomen).

Dinsdag 18 november

Studium Generale **Ontworteling**

Dagprogramma in de Aula van het Academiegebouw met de ontheemde schrijvers Abdelkader Benali en Mustafa Stitou en

Ontworteling

wetenschappers over identiteit en aanpassing, tussen Oost en West. Leve de ontworteling? (Inclusief gratis lunch)

►► Reservering verplicht via een mail t/m 9 nov aan: info@sg.uu.nl.

Dinsdag 25 november

Studium Generale **Comedytrain on (college)tour**

Vanuit comedyclub Toomler komen stand-up comedians naar Utrecht (Aula Academiegebouw) en richten hun pijlen op wetenschap, studenten en maatschappij. Humor als vorm van reflectie?

Woensdag 26 november

Studium Generale **Het cynisme voorbij**

De Joods-Amerikaanse filosofe Susan Neiman spreekt in de Aula van het Academiegebouw over haar stelling dat ons beeld van volwassenheid te eenzijdig is. Jeugd wordt volgens haar in onze cultuur overgewaardeerd. Zij pleit dan ook voor volwassenheid als ideaal.

Maandag 8 december

Studium Generale **Science Café Utrecht**

In het Science Café (in het Universiteitsmuseum) discussiëren we deze keer over lust: de ongewenste afgeleide van de voortplantingsdrift en het verlangen naar het verbodene. Maar in de huidige tijd is

lust toch geen zonde meer? Met onder andere prof. dr. Maarten van Buuren.

Dinsdag 11 november en 9 december

Studium Generale **Filosofisch Café**

Door een wijsgerige bril zie je dingen anders. Schuif aan bij het Filosofisch Café (Café Hofman) en werp een frisse blik op belangrijke vragen over wetenschap als levensbeschouwing en islamitische visies op het hiernamaals.

Acht dinsdagen vanaf 3 februari

Studium Generale **Duurzaamheid:**

Back to the future

Hoe kunnen moderne gemeenschappen leren van traditionele gemeenschappen? In deze serie denken we na over culturele en biologische diversiteit, grenzen, *commons* en bezit, voeding, opvoeding, conflicthantering en mediation.

Acht woensdagen vanaf 4 februari

Studium Generale

Wetenschapsfilosofie: Bewijs

Wat is de rol van bewijs in wetenschap? Zijn daar algemene regels voor of is bewijs in verschillende vakgebieden iets anders? Van bewijs in de rechtszaal tot de zoektocht naar het Higgsdeeltje. Bestaat er wel zoiets als wetenschappelijke zekerheid?

Tot en met december 2015

Universiteitsmuseum

Familietentoonstelling Tot op het bot

Een brilkaaiman, een walrus of een soepschildpad, ze hebben allemaal een ruggengraat, maar lijken ze verder nog op een mens? Onderzoek de geraamtes in de skelettentoren, aai een haai of voel een olifantshuid en ontdek de overeenkomsten tussen mens en dier. Aan de hand van een fraaie selectie van historische preparaten, modellen en fossielen wordt de anatomie van mens en dier getoond.

►► www.universiteitsmuseum.nl

Tot op het bot

Najaarsprogramma Meppel

Locatie: Gasfabriek

Maandag 10 november

Benutting van conventionele energiebronnen

drs. Evert Uitentuis, geoloog

Maandag 24 november

Het opslaan van duurzame energie
prof. dr. Petra de Jongh, hoogleraar
Inorganic Chemistry and Catalysis

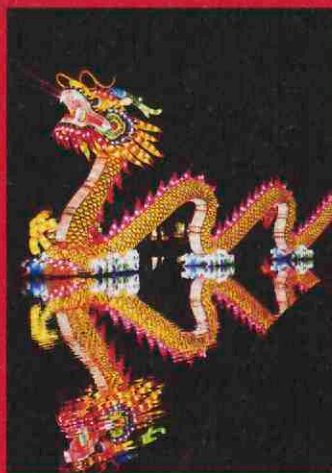
Maandag 8 december

Hoe komen we aan energie in de toekomst?
prof. dr. Ernst Worrell, hoogleraar
Innovation, Environmental and Energy
Sciences

►► Aanmelden: www.uu.nl/alumni

Kosten per lezing: Vrienden € 10,- ; overige bezoekers € 15,-

Passe-partout: Vrienden € 25,- ; overige bezoekers € 35,-

21 november t/m 4 januari

China Light Utrecht

Botanische Tuinen De Uithof

Twee jaar na het succes in Rotterdam strijkt het China Light Festival opnieuw neer in Nederland. Dit keer vindt het lichtfestival plaats in de Botanische Tuinen van de Universiteit Utrecht waar tientallen lichtsculpturen te bewonderen zijn. Bijpassende Aziatische hapjes en drankjes en optredens maken een bezoek compleet. De Botanische Tuinen vieren dit jaar hun 375 jarig bestaan en worden steeds meer het terrein van (inter)nationale events.

►► chinalightutrecht.nl

17 t/m 23 november

Global Entrepreneurship Week 2014

Ondernemerschap wordt voor *young professionals* en studenten steeds belangrijker. Om hen met elkaar en ondernemers in contact te brengen, vindt de Global Entrepreneurship Week plaats. Een week lang gonst het in heel Nederland van het ondernemerschap. Kom ook naar een van de seminars, masterclasses, netwerkborrels of andere events rondom het thema ondernemerschap. De landelijke aftrap van de week is in Utrecht op maandag 17 november. Bernard Wientjes (leerstoelhouder van de Utrecht Chair for Entrepreneurship and Leadership en oud-voorzitter VNO-NCW) is één van de sprekers.

►► Kijk voor meer informatie en registratie op www.gewnederland.nl.

Vrijdag 14 november

Utrechtlezing Utrecht **De wondere wereld van 3D-printing (deels Engelstalig)**

Academiegebouw

Het Jonge Alumni Netwerk giet de traditionele Utrechtlezing in een nieuwe vorm. In korte lezingen zullen vier specialisten je meenemen in de wondere wereld van 3D-printing. De vier invalshoeken zijn: Medical; Fine Arts; International Security en Foods.

Dinsdag 2 december

Lezing alumninetwerk Arnhem e.o.

Forum, Wageningen Universiteit,
Droevendaalsesteeg 2, Wageningen

Extreem weer en effecten op waterbeheer
prof. dr. Bart van den Hurk, hoogleraar
Dynamics Meteorology

Donderdag 4 december

Voor jonge alumni **Wijnproeverij en netwerkbijeenkomst**

Locatie nog niet bekend

Tijdens deze proeverij en netwerkbijeenkomst krijg je verschillende biologische wijnen voorgezet.

Vrijdag 30 januari

Voor jonge alumni **whiskyproeverij en netwerkbijeenkomst**

Locatie nog niet bekend

Tijdens de koude wintermaanden een warme whiskyproeverij met vijf verschillende whisky's.

Vrijdag 27 februari

Voor jonge alumni **JAN Businessborrel in het Centraal Museum**

Het Centraal Museum is weer open na een grote verbouwing. We krijgen een rondleiding door het vernieuwde museum, waarna we gezamenlijk het glas zullen heffen.

Een leven lang leren

Traditiegetrouw heeft elke universiteit een Studium Generale. Op dit podium voor lezing en debat gaan prominente wetenschappers en denkers uit alle vakgebieden samen met het publiek in discussie over wetenschap en maatschappij. Als dé intermediair tussen universiteit en samenleving stimuleert Studium Generale kritische reflectie over de impact van wetenschap. Van debatten over klimaatverandering tot prof. Gerard 't Hooft over het Higgsdeeltje en van een symposium over literatuur en identiteit tot Science Cafés over menselijk gedrag en emoties. Omdat leren nooit ophoudt en de discussie over kennis iedereen aangaat, is het programma altijd gratis toegankelijk zonder reservering voor alumni, studenten, docenten en andere geïnteresseerden van buiten de universiteit. Wees welkom!

►► Kijk voor de agenda op www.sg.uu.nl of op pagina 26 van deze Illuster.